

ลูกา 15:11-24

จิตวิญญาณป๊อป: "เดสเปอร์าโด"

ศิษยาภิบาลไบรอัน นอร์ธ

โบสถ์โรสฮิลล์ เคิร์กแลนด์ รัฐวอชิงตัน

11 พฤษภาคม 2025

นักเขียนที่ฉันชื่นชมบางคนเป็นคริสเตียนที่เขียนในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ฆราวาส เพราะพวกเขาแสดงออกถึงศรัทธาในสภาพแวดล้อมในโลกแห่งความเป็นจริง มากกว่าในกรอบความคิดของคริสเตียนสำหรับผู้อ่านที่เป็นคริสเตียน ฉันคิดว่ำนั่นต้องใช้ความกล้าหาญ และฉันได้รับแรงบันดาลใจอย่างแท้จริงจากพวกเขา เมื่อไม่นานนี้ ฉันพบบทความของเอลิซาเบธ บรูนิคใน The Atlantic ที่สะท้อนถึงฉันและซีรีส์ที่เรากำลังอยู่ในนี้ ในบทความของเธอที่มีชื่อว่า "ซิลิคอนวัลเลย์สามารถค้นพบศาสนาคริสต์ได้หรือไม่" เธอเขียนว่า "ดูเหมือนว่าซิลิคอนวัลเลย์จะมาหาพระเยซูแล้ว" ในหนังสือของฉันไม่มีการเปลี่ยนใจเลื่อมใสที่เลวร้าย ฉันเกิดและเติบโตมาเป็นคริสเตียนและยังคงเป็นคริสเตียนอยู่ และจากมุมมองนั้น เป็นเรื่องดีที่ได้เห็นคนที่เคยไม่เชื่อในพระเจ้าสนใจในศรัทธา ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม" ("Can Silicon Valley Find Jesus?" โดย Elizabeth Bruenig ใน The Atlantic) ฉันเห็นด้วยกับคำพูดของเธอที่ว่าจากมุมมองของคริสเตียน "เป็นเรื่องดี... ที่ได้เห็นคนที่เคยไม่เชื่อในพระเจ้าสนใจในศรัทธา ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม" ความเชื่อนั้นเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เราอยู่ในชุดเทศนาชุดปัจจุบัน

ดังนั้น หากมีใครมาโบสถ์เพราะได้ยินศิษยาภิบาลไบรอัน "เทศนาเกี่ยวกับ Pearl Jam" หรือกำลังจะเทศนาเกี่ยวกับวง Eagles หรืออะไรก็ตาม ก็ถือว่ายอดเยี่ยมมาก! โดยพื้นฐานแล้วเพลงแต่ละเพลงเป็นเพียงภาพประกอบเทศนาขนาดใหญ่สำหรับข้อความพระกิตติคุณ ดังนั้น เหตุผลที่คนที่เคยไม่เชื่อพระเจ้ามาโบสถ์จึงไม่สำคัญเลย เป้าหมายของฉันคือการเผยแพร่พระกิตติคุณและกระตุ้นให้ผู้คนติดตามพระเยซู ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่บนเส้นทางนั้นก็ไม่ว่ากัน ไม่ว่าจะไกลแค่ไหน หรือยังคงมองหาจุดเริ่มต้นเส้นทางอยู่ นั่นคือจุดมุ่งหมายของซีรีส์นี้ และจะสรุปในวันอาทิตย์หน้าด้วยเพลงที่น่าจะเป็นที่รู้จักมากที่สุดนี้ในซีรีส์นี้

วันนี้เป็นเพลงคลาสสิกจากวง Eagles ซึ่งเข้ากันได้ดีกับเพลงของสัปดาห์ที่แล้วอย่าง "Fly Like an Eagle" (จริงๆ แล้วฉันไม่ได้วางแผนไว้ว่าจะเป็นแบบนี้) มีก็คนที่รู้จักเพลงของวง Eagles อย่างน้อยก็รู้จัก? มีคนจำนวนมากทั่วโลกที่รู้จักอย่างแน่นอน วง Eagles เป็นวงดนตรีที่มียอดขายสูงสุดวงหนึ่งตลอดกาล โดยมียอดขายอัลบั้มทั่วโลกประมาณ 150 ล้านชุด พวกเขาเคยแสดงคอนเสิร์ตที่สถานที่ใหม่ในลาสเวกัสที่ชื่อว่า "The Sphere" ซึ่งพวกเขาเล่นคอนเสิร์ต 4 ครั้งต่อเดือน พวกเขาเริ่มเล่นในเดือนกันยายนของปีที่แล้ว และมีกำหนดเล่นจนถึงสิ้นปีนี้ และบางทีพวกเขาอาจจะเล่นได้นานขึ้น... ใครจะรู้? สมาชิกวงหลายคน รวมถึง Glen Frey, Joe Walsh และ Don Henley ก็ประสบความสำเร็จในฐานะศิลปินเดี่ยวเช่นกัน Randy Meisner มือเบสคนแรกเสียชีวิตไปเมื่อสองสามปีก่อน ส่วน Glen Frey เสียชีวิตไปเมื่อประมาณ 9 ปีที่แล้ว และตอนนี้ลูกชายของเขา Deacon เล่นและร้องเพลงกับวงในคอนเสิร์ตแทนเขา เช่นเดียวกับ Vince Gill นักดนตรีคันทรี่

เพลงที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้ไม่ใช่เพลงฮิตที่สุดของพวกเขา แต่แฟนเพลงส่วนใหญ่ของ Eagles คงจะยกให้เพลงนี้เป็นหนึ่งในเพลงฮิตที่สุดของพวกเขาอย่างแน่นอน เพลงนี้คือเพลง "Desperado" ซึ่งเปิดตัวครั้งแรกในอัลบั้มที่สองของพวกเขาในปี 1973 แทนที่จะอ่านเนื้อเพลงก่อนในวันนี้ เราจะมาแสดงเพลงนี้กันก่อนดีกว่า นี่คือ Don Henley ร้องเพลงนี้ในการแสดงสดในสตูดิโอของ Howard Stern (วิดีโอ)...

เป็นเพลงที่แสดงถึงความปรารถนาให้ใครสักคนกลับบ้าน... เพื่อหยุดผลาญสิ่งที่ตนมี...
เพื่อหยุดไขว่คว้าสิ่งที่ดูดีแต่กลับทำลายชีวิตของเขา...
เพื่อละทิ้งลัทธิวัตถุนิยมและใช้ชีวิตในโลกผ่านความรัก...
เพื่อรับรู้ความเจ็บปวดและความหิวโหยที่คนๆ หนึ่งรู้สึกและปล่อยให้มันผลักดันพวกเขากลับบ้าน...
เพื่อหยุดการใช้ชีวิตโดดเดี่ยว เพราะนั่นเป็นคมมากกว่าอิสรภาพ...
เพื่อเปิดประตูและกลับบ้านและสัมผัสกับความรักที่แท้จริง ผู้คนจำนวนมากบนโลกใบนี้
บางทีอาจรวมถึงบางคนในขณะนี้ ต้องการกำลังใจจากคำพูดเช่นนี้เพื่อเปลี่ยนชีวิตของพวกเขา

คุณเห็นด้วยไหมว่าไม่มีอะไรเจ็บปวดไปกว่าการเห็นเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวทำร้ายตัวเองด้วย
สิ่งที่ดูสมบูรณ์และสำคัญสำหรับพวกเขา แต่กลับเต็มไปด้วยการหลอกลวง ความเจ็บปวด
และการทำลายล้าง เราไม่ต้องการสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคนเหล่านั้นในชีวิตของเราหรือ?
นั่นคือสิ่งที่เพลงนี้สื่อถึง และบางทีอาจไม่ใช่ใครอื่นที่ต้องการได้ยินข้อความเช่นนี้
แต่บางทีอาจเป็นพวกเราบางคนในที่นี้เมื่อเข้านี้

ทุกครั้งที่เราได้ยินเพลงนี้
ฉันจะนึกถึงเรื่องราวที่พระเยซูเคยเล่าเกี่ยวกับพ่อคนหนึ่งที่ถูกชายคนเล็กของเขาออกไปเที่ยวเตร่
ใช้จ่ายทุกสิ่งทุกอย่างที่มีไปกับการใช้ชีวิตอย่างยากไร้ สุดท้ายก็อดอยากและสิ้นเนื้อประดาตัว
แต่เขาก็เปิดประตูและกลับมาหาพ่อของเขา ซึ่งต้อนรับเขากลับบ้านด้วยความรัก
เพลงนี้อาจเป็นคำพูดของพ่อที่พูดกับลูกชายของเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่าในหัวหรือแม้กระทั่งออกเสียง
หรือเขียนเป็นจดหมายในขณะที่ลูกชายของเขาอยู่ห่างไกล ดังนั้น
ลองฟังเรื่องราวที่พระเยซูเล่าในลูกาบทที่ 15 เรื่องนี้เป็นเรื่องแต่งที่พระเยซูเล่า แต่เป็นเรื่องจริง
และขณะที่คุณฟัง ดูว่าเพลงนี้เหมาะกับมุมมองของพ่อหรือไม่ (ลูกา 15:11-24)

นิทานเรื่องนี้มักถูกเรียกว่า “นิทานเรื่องลูกหลง” เราสามารถตั้งชื่อใหม่เป็น “นิทานเรื่องคนสิ้นหวัง”
เนื้อเพลงไม่ได้สื่อถึงความรู้สึก ความคิด และสิ่งที่พ่อกำลังร้องไห้ออกมาได้อย่างชัดเจนหรือ?
เนื้อเพลงมีความใกล้เคียงกันมาก โดยมีคำสำคัญที่เหมือนกันทุกประการ รวมถึงมีข้อความอื่นๆ
ในพระคัมภีร์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น สายรุ้งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความหวัง
ฉันมักสงสัยว่านิทานเรื่องนี้เป็นแรงบันดาลใจของเพลงนี้หรือไม่ แต่เปล่าเลย
เพลงนี้มาจากเหตุผลอื่น

พระเยซูทรงเล่าต่อไปเกี่ยวกับปฏิกิริยาของลูกชายคนโตเมื่อพ่อจัดงานปาร์ตี้
ปฏิกิริยาของลูกชายคนโตคือความอิจฉาและความโกรธแค้น เขาใช้ชีวิตอย่างเที่ยงธรรม
คอยอยู่เคียงข้างครอบครัวเสมอ
และไม่อาจเชื่อได้ว่าไม่เคยได้รับการปฏิบัติอย่างมีเกียรติเช่นนี้มาก่อน ดังนั้น
เขาจึงปฏิเสธที่จะมาร่วมงานเลี้ยง พ่อจึงออกไปคุยกับเขา ให้กำลังใจเขา
และอธิบายว่าทำไมพวกเขาจึงทำเช่นนี้ พระองค์ตรัสว่า “พวกเราต้องฉลองและยินดี

เพราะน้องชายของเจ้าคนนี้ตายไปแล้วและกลับมีชีวิตอีก เขาหายไปแล้วแต่ได้พบกันใหม่” (ลูกา 15:32)

ในยุคสมัยที่โทรศัพท์มือถือ การส่งข้อความ อีเมล โซเชียลมีเดีย และรูปแบบการสื่อสารอื่นๆ ทั้งหมดที่เราใช้ในปัจจุบันไม่ได้อยู่ในเรดาร์ของพวกเขาด้วยซ้ำ การที่มีลูกชายที่ห่างไกลเช่นนี้...

เขาก็แทบจะตายไปแล้ว เขาถูกตัดสินให้พ้นผิด

แต่พ่อแม่หรือเพื่อนคนไหนจะไม่ภาวนาให้ลูกชายหรือลูกสาวหรือคนที่ตนรักหลุดพ้นจากชั่วและกลับคืนสติ... เปิดประตูและปล่อยให้แม่หรือพ่อหรือเพื่อนรักพวกเขา?

นั่นไม่ใช่คำอธิษฐานของพวกเขาทุกคนที่เคยมีคนรักทำให้ชีวิตของพวกเขาพังทลายลงหรือ?

เราอยากให้พวกเขากลับมา

นั่นคือสิ่งที่ลูกชายคนเล็กทำในคำอุปมา ประการแรก เขากล้าที่จะขอมรดกของเขา ก่อนกำหนด โธพระเจ้า... ฉันหมายความว่า แม้กระทั่งทุกวันนี้ การกระทำแบบนั้นยังถือว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยของพวกเขา การกระทำแบบนั้นเป็นสิ่งที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน จากนั้นเขาก็ปล่อยให้มันให้หมดไปกับการใช้ชีวิตแบบไร้จุดหมาย

น่าเสียดายที่มันยังคงเกิดขึ้นอยู่ ผู้คนต่างได้รับโอกาสต่างๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การเงิน ความสัมพันธ์... และมีคนจำนวนมากที่ใช้มันไปอย่างไรประโยชน์

พวกเขาหลงเอยด้วยการอยู่คนเดียว สร้างความแตกแยกและทำร้ายคนที่พวกเขาใกล้ชิด

ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไปกับการเงินและอนาคตของตนเองเพื่อไล่ตามภาพลวงตา

นั่นเป็นเรื่องจริงเกี่ยวกับผู้คนจำนวนมากรอบตัวเรา บางทีบางคนอาจอยู่ที่นั่นในวันนี้

หรือบางทีเราอาจเคยอยู่ในสถานการณ์นั้น และนั่นคือจุดที่ลูกชายคนนี้ต้องเผชิญในเรื่องราวนี้

เขาทำลายมันทั้งหมด เขาสิ้นหวังทั้งทางอารมณ์ การเงิน จิตวิญญาณ ความสัมพันธ์ และอื่นๆ

อีกมากมาย

ดังนั้น เพื่อจ่ายบิล เขาจึงต้องรับจ้างเลี้ยงหมู เราอาจไม่เข้าใจ

แต่เหตุการณ์นี้ถือเป็นจุดพลิกผันที่น่าตกใจในเรื่องราวนี้ พระเยซูคงทรงทำสิ่งนี้โดยตั้งใจ

พระองค์กำลังเล่าเรื่องนี้ให้ผู้นำศาสนาบางคนฟังที่เคร่งครัดในศาสนาของตนฟัง... และพวกเขาก็อว

าหมาเป็นสัตว์ที่สกปรกที่สุดในโลก พวกเขาไม่กินเบคอนกับไข่ (จริงๆ

แล้วไม่มีชาวยิวคนใดกิน)... ไม่กินแซนดวิชแฮม ไม่แม้แต่หมูเป็นสัตว์เลี้ยง

เปียโน Steinway ที่ตั้งอยู่ในบ้านของเราตอนนี้เคยเป็นของอดีตครูสอนเปียโนที่นี่ในพื้นที่นั้น

ไม่กี่ปีหลังจากที่เขาเสียชีวิต ภรรยาของเขาต้องการมอบเปียโนตัวนี้ให้กับเขา

เนื่องจากเปียโนตัวนี้ได้รับมาเมื่อ 50 หรือ 60 ปีก่อน ตอนที่เขาเป็นนักเรียนเปียโนมือใหม่ในวิทยาลัย

เรารู้เรื่องนี้ สอบถามเกี่ยวกับเปียโนตัวนั้น ไปที่บ้านของเธอ ลูกสาวของฉันเล่นเปียโนตัวนี้บ้าง

เราพูดคุยเกี่ยวกับครอบครัวของเราและความปรารถนาของเธอที่จะเล่นเปียโน

และผู้หญิงคนนี้เลือกที่จะมอบเปียโนตัวนี้ให้กับเรา เป็นของขวัญที่น่าทึ่ง

แต่ไม่ใช่สิ่งที่น่าตกใจที่สุดที่เราพบในกระบวนการนั้น

สิ่งที่น่าตกใจที่สุดคือเธอมีหมูเลี้ยงในบ้านของเธอที่เมืองเบลล์วิว หมูตัวใหญ่ แข็งแรง

บินว่อนไปมาในบ้านและทุกที่

ไม่มีชาวยิวคนไหนทำแบบนั้น หมูเป็นสัตว์ต้องห้าม

และคนที่พระเยซูกำลังพูดถึงก็เคร่งครัดกับกฎทางศาสนาประเภทนี้มาก ดังนั้น

หากพระเยซูเล่าเรื่องนี้แล้วให้ลูกชายไปให้อาหารหมู...นี่จะเป็นเรื่องราวที่น่าตกใจและบางทีก็อาจจะตลกเล็กน้อย แม้ว่าจะตลกแบบบิดเบือน เพราะผู้ชมอาจคิดในใจว่า "เขาได้รับสิ่งที่เขาสมควรได้รับ" แต่ประเด็นคือ เขาอยู่อันดับสุดท้ายแล้ว ถ้าจะสร้างหนังเกี่ยวกับเขาก็คงเรียกว่า "เขาผู้นำรังเกียจ" ได้

และตอนนี้เองที่เขาได้ตระหนักว่าเขาอยู่คนเดียวจริงๆ ไม่มีใครดูแลเขาเลย พระเยซูตรัสว่าไม่มีใครให้อาหารเขาเลย แม้ว่าเขาจะหิวมากก็ตาม เขาอาจมีคนในชีวิต แต่คนเหล่านั้นไม่สนใจเขา และนั่นเป็นสถานที่ที่เปล่าเปลี่ยวมาก และนั่นคือตอนที่เขากลับมาสัมผัสลงจากสวรรค์ เปิดประตู ปลอบให้ความเจ็บปวดและความทิวโหยขับไล่เขากลับบ้าน และปล่อยให้ใครสักคนรักเขา และไม่ใช่ว่าใครก็ได้ แต่เขาปล่อยให้พ่อของเขารักเขา

และจากปฏิกิริยาของพ่อ ก็ชัดเจนว่าเขาอยากให้ลูกชายกลับบ้านมาก มันเป็นความปรารถนาของหัวใจเขาที่อยากให้ลูกชายอยู่กับเขา มีแม่หรือพ่อคนไหนที่ไม่ต้องการแบบนั้น หรืออะไร เพื่อนไม่อยากให้เพื่อนที่กำลังอยู่ในสถานการณ์เลวร้ายในชีวิตต้องเจอเรื่องแบบนี้

สิ่งที่น่าสนใจคือแม้ว่าเรื่องนี้จะมีตัวอย่างที่ดีเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกและการให้อภัย และมีตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเป็นเพื่อนกับคนที่ตกอับและมาหาเราเพื่อขอการสนับสนุน ในขณะที่พี่ชายเป็นตัวอย่างเชิงลบของความเยอหยิ่งและความเห็นแก่ตัว...

ไม่มีเหตุผลใดเลยที่พระเยซูเล่าเรื่องนี้ พระองค์เล่าเรื่องนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรักที่พระบิดาบนสวรรค์มีต่อผู้คน ส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นตามรูปลักษณ์ของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง นี่คือเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่มีต่อผู้คน รวมถึงคุณและฉัน ไม่ว่าเราจะหลงทางจากพระเจ้าไปไกลเพียงใด ไม่ว่าเราจะปฏิเสธสิ่งดีๆ ที่พระองค์ประทานให้เราบนโลกนี้เพียงใด ไม่ว่าเราจะใช้ชีวิตไปอย่างสูญเปล่า ทำร้ายตัวเอง หรือทำร้ายผู้อื่นมากเพียงใด...พระเจ้ายินดีต้อนรับเรากลับบ้าน นี่คือน้ำใจที่พระเยซูกำลังสื่อถึงที่นี่ อันที่จริง พระองค์กำลังมองหาเรา เช่นเดียวกับที่พ่อในเรื่องราวกำลังมองหาลูกชายของพระองค์ พระองค์เห็นลูกชายของพระองค์จากกระยะไกลและวิ่งออกไปต้อนรับและต้อนรับเขา และพระเจื่อก็ทำแบบเดียวกันกับเรา สิ่งที่เราต้องทำคือมาหาพระองค์ ไม่ว่าคุณจะหลงทางจากพระเจ้าไปไกลเพียงใด พระองค์ต้องการให้คุณมาหาพระองค์เพื่อที่พระองค์จะรักคุณ ช่วยให้ท่านใช้ชีวิตเป็นลูกชายหรือลูกสาวของพระองค์ และเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างคุณขึ้นมา เริ่มต้นด้วยการมีความสัมพันธ์กับผู้สร้างของคุณ

และนี่พาเราไปสู่ความคิดสุดท้ายที่เชื่อมโยงข้อความนี้และเพลงเข้าด้วยกัน ตอน เฮนรี่ร้องในช่วงท้ายเพลงว่า "ลงมาจากสวรรค์ของคุณ เปิดประตู" คำว่า "ประตู" เป็นคำที่น่าสนใจที่จะใช้ ไม่ใช่คำที่คุณจะพบบ่อยนักในเพลงบิ๊อป-ร็อคที่แต่งโดยนักร้องที่มักอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ เช่น ลอนดอน นิวยอร์ก ลอสแอนเจลิส ซีแอตเทิล และอื่นๆ แต่พระองค์ใช้คำนี้ที่นี่ และพระเยซูทรงใช้คำนี้พูดถึงพระองค์เองด้วย พระองค์ตรัสว่า "เราเป็นประตู ผู้ที่เข้ามาทางเราก็จะรอด เขาจะเข้ามาและออกไปและจะพบทุ่งหญ้า...เรามาแล้วเพื่อให้พวกเขามีชีวิตและจะได้อย่างครบถ้วน" (พระเยซูในยอห์น 10:9-10) พระเยซูไม่ได้ตรัสว่าลูกชายคนเล็กในเรื่องเข้ามาทางประตูเมื่อออกจากหมูหรือมาถึงบ้านของพ่อ แต่นั่นคงเป็นเรื่องปกติในวัฒนธรรมของพวกเขา แม้แต่เมืองต่างๆ

ของพวกเขาก็มักจะมีกำแพงล้อมรอบและมีประตูให้ผู้คนเข้าไปได้
และพระเยซูตรัสว่าประตูที่เราเข้าไปเพื่อกลับบ้านไปหาพระบิดาบนสวรรค์คือพระเยซู
หากเราต้องการกลับมาเชื่อมโยงกับพระเจ้าผู้สร้างและพระบิดาบนสวรรค์ของเราอีกครั้ง
พระเยซูคือหนทางที่จะไปที่นั่น พระองค์คือประตู

คุณรู้ไหมว่าเรื่องราวที่พระองค์เล่านี้อาจเป็นเรื่องแต่ง
แต่ความรักของพระเจ้าที่มีต่อคุณและฉันนั้นมีอยู่จริงเช่นเดียวกับช่วงเวลานี้ ดังนั้น
หากเราหนีจากพระบิดาบนสวรรค์ หันหลังให้กับ “สิ่งดีๆ ที่วางอยู่บนโต๊ะของเรา” ...
หากสิ่งที่ดูเหมือนจะทำให้เราพอใจกลับทำร้ายเราและดึงเราออกจากคนที่เรารักและดึงเราออกจาก
พระเจ้า ... จงรู้ไว้ว่า พระเจ้ากำลังมองหาเราที่จะกลับบ้านไปหาพระองค์
เพื่อเปิดประตูและมาหาพระบิดาบนสวรรค์ของเราผ่านทางพระเยซูคริสต์
และได้รับความรักจากพระองค์ ดังที่วงอีเกิลส์ร้องไว้ว่า “ก่อนที่มันจะสายเกินไป
คุณควรปล่อยให้ใครสักคนรักคุณ” และพระเยซูเป็น “ใครสักคน”
เพียงคนเดียวที่รักคุณมากจนยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อคุณและจะรักคุณไปชั่วนิรันดร์
ดังนั้น ไม่ว่าคุณจะหลงทางจากความรักของพระบิดาบนสวรรค์ไปไกลเพียงใด
พระองค์ก็ยินดีต้อนรับคุณกลับบ้าน และนั่นคือข่าวดีสำหรับ “คนสิ้นหวัง” ที่อยู่ในตัวเราทุกคน
ขอให้เราอธิษฐาน...อาเมน